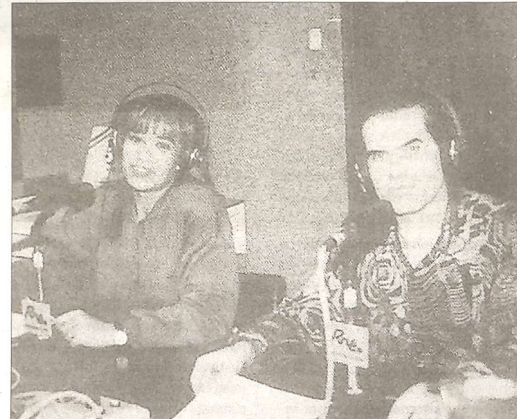

NECESSITAT DE CANVIS A la dècada dels 80, es va haver de lluitar contra un periodisme mancat de rigor, denúncia i objectivitat

que actualment engloba el SETMANARI L'EBRE, la cadena televisiva Canal Terres de l'Ebre, l'emissora Imagina Ràdio o el portal digital Ebre digital, brota com a reacció a la inesperada fi d'emissions de la ràdio ebrenca. Periodistes com Ximo Rambla, que dirigia també *La Veu del Baix Ebre*, Josep M. Arasa, Josep Villa o Arturo Gaya es van veure obligats a replantejar les seues vides arran del comiat. "De sobte, i sense poder-nos-ho imaginar, ens vam quedar sense una faena estable" és la frase que, vint-i-cinc anys després, més es repeteix entre ells. Sense perdre el contacte, van agafar camins diferents que mai s'han deixat d'entrelligar.

Arasa i Villa van decidir invertir la indemnització de l'acomiadament per crear un nou projecte informatiu que pogués continuar el nou periodisme que tant necessitava el territori. En aquella època, Josep Villa i Josep M. Arasa compaginaven la ràdio amb la direcció de la capçalera *Ebre Informes/Migjorn*, un setmanari creat l'any 1989 arran de la fusió entre els mitjans *Ebre Informes* i *Migjorn*. L'any

A dalt, Artur Gaya a l'estand d'Expoebre; i Rambla i Arasa, al capdavant de 'La Veu de l'Ebre' l'any 2001. A baix, Josep À. Òdena, Luz Acero, Conrad Duran i Contxita Panisello, alguns dels periodistes més representatius de Ràdio Tortosa.

vam intentar reflectir una actitud crítica, ferma als nostres principis i que volia anar més enllà", aclareix Villa. Aquest clima de denúncia era possible gràcies a la no dependència pública a l'hora de finançar el projecte. "El nostre finançament venia, pràcticament, d'anunciants privats i no de la política i l'administració", apunta Villa. Per aquest motiu, mai van tindre por del poder. "Clar que rebíem tocs d'atenció i amenaces, com també passa ara, però no ens vam deixar influir", afegeix l'actual director d'Imagina Ràdio. En una societat on, com en l'actualitat, la veritat i la informació atemoria els que governaven, era essencial tindre una certa dependència econòmica per poder informar sense tabús. "Les nostres editorials eren temudes arreu dels ajuntaments del territori", afirma, entre riures, Arturo Gaya, que, tot i triar un camí diferent, mai es va deslligar dels seus companys. Josep M. Arasa exemplifica com treballaven durant l'etapa d'unió de l'*Ebre Informes/Migjorn*: "Cada legislatura repassàvem quines promeses elec-

torals es complien durant el mandat, apuntàvem allò que es prometia i, si no es feia, ho denunciàvem", explica. El complementa Gaya, que argumenta que, durant un temps, "el poder de les nostres terres s'havia acostumat a fer tot allò que li donava la gana sense haver de donar explicacions".

RETROBAR L'ESSÈNCIA El grup de comunicació L'Ebre es materialitza l'any 2001. La fusió de *La Veu del Baix Ebre*, dirigida per Ximo Rambla, i *L'Ebre* va ser el pas culminant. Rambla, un dels damnificats per la mort de Ràdio Tortosa, es retrobava amb els seus companys Villa i Arasa, i amb la seua unió donaven naixement a *La Veu de l'Ebre*, l'origen més directe d'aquest mateix rotatiu i de les diferents plataformes que, al seu voltant, han anat complementant els seus serveis. Ho resumeix Villa sota la còmplice mirada dels seus companys: "Quan es tanca una porta s'obre una finestra, i vam decidir fer un pas endavant per encetar un projecte que encara ara ens il·lusiona".

Vint-i-cinc anys després, el bri d'energia que va desencadenar la fi de Ràdio Tortosa encara aplega els seus resultats. Tot i això, els escenaris han canviat i, en certa mesura, els seus protagonistes es mostren crítics amb la forma que ha agafat el periodisme actual. Tot i que, com apunta Ximo Rambla, "aquest procés va obrir un llarg camí des del punt de vista pe-

fluència com ho tenia fa 25 anys", crítica Villa. Hi coincideix Gaya, que recalca que "això ha provocat que el poder ja no ens veja tan potents i, per tant, ens ha perdut el respecte i, en aquest sentit, hem retornat al passat".

La dependència econòmica també hi ha tingut molta a veure. "El sentit crític del periodisme del territori s'ha relaxat, principalment perquè les dependències polítiques i públiques són molt presents entre els diferents mitjans", aclareix Arasa. La relació entre poder i periodisme és massa propera i la faena de molts periodistes o, inclús, el futur de molts mitjans depenen de la subvenció de les empreses públiques o del mateix poder. És un problema sistemàtic i, segons Villa, de difícil solució. "Avui en dia, difícilment hi pot haver periodisme independent si no hi ha autosuficiència econòmica", sentència sense oblidar que "la societat no pot reclamar un periodisme independent i crític si no hi col·labora i es mostra passiva quan hauria de fer un pas endavant". ■

La crítica, la denúncia i trencar els temes tabú van ser els objectius del nou periodisme combatiu

1995, quatre anys després de la desaparició de Ràdio Tortosa, els dos periodistes ebrenca van impulsar la refundació de l'antic *Ebre Informes/Migjorn* per convertir-se en el setmanari *L'Ebre*.

Aquest nou rotatiu havia de continuar el testimoni de Ràdio Tortosa i, per tant, havia de ser l'escenari des d'on continuar aquest canvi cap a un periodisme alternatiu.

Tant Villa com Arasa recorden com el rotatiu es va mantindre sempre fidel a una línia editorial. "Tot i que vam tindre moltes pressions,